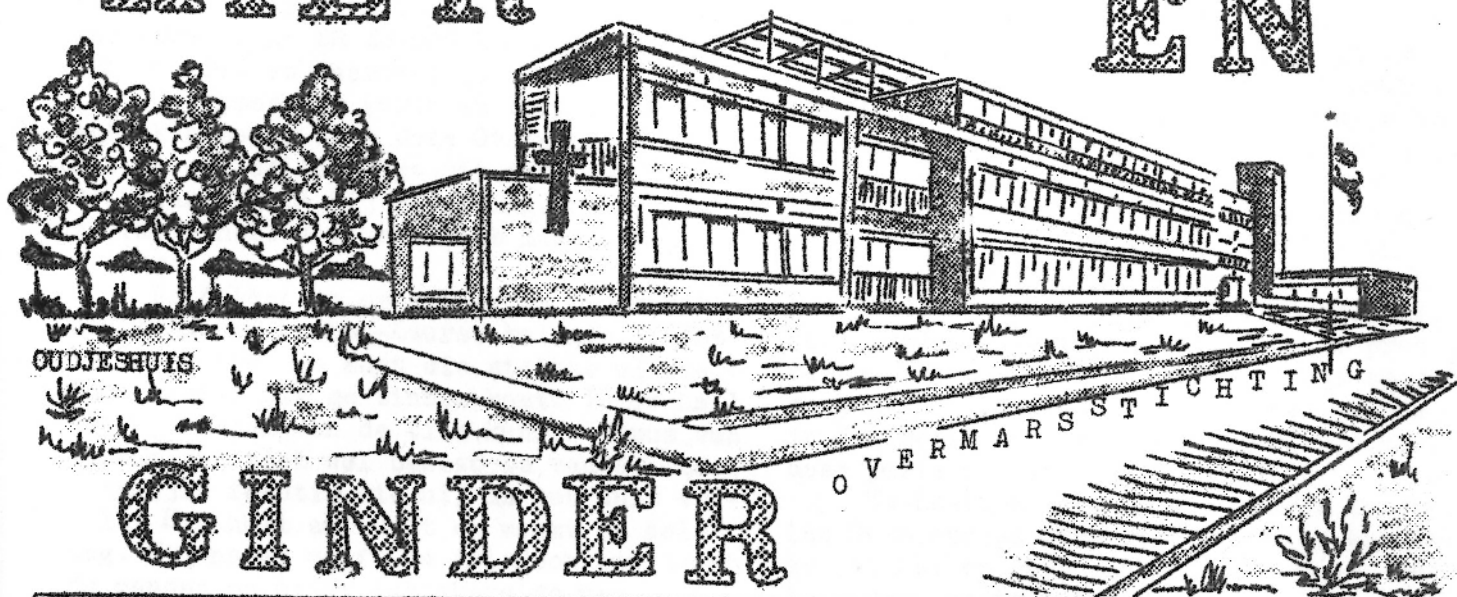

HIER

EN

MISSIEHUISFRONT BERGHAREN-HERNEN-LEUR

Giro 1010000

REDACTIE : { J. v. Gelder
v. v. Huizen
W. SoeterWelkom 2000^e

We naderen razend snel de 2000 inwoners. Wanneer? Wie? Het blijft nog heel even een vraag, die niemand kan beantwoorden. In de volgende Hier en Ginder zal de 2000^e wel komen te staan. In de bloemekes natuurlijk! De krant zal ons wel voor zijn met de officiële vermelding daarvan, maar dat mag niet hinderen. En dan mag iedereen met zijn felicitaties e.d. er op af gaan. Zo iets krijg je maar een keer de kans voor. Neem die kans waar.

WELKOM TWEEDUIZENDSTE.....

burg. stand

GEBOREN: 24 mei: de Lorig, Willem B.M.
vader: W.J., moeder: Teunissen, P.M.L. Bhrn.
25 mei: Pansier, Henrica A.A.M. Bergharen
vader: P.A., moeder: Elsen, A.W.
28 mei: Janssen, Wilhelmus Th.A.M. Hernen
vader: G.J.A., moeder: Bierman, P.
11 juni: v.Oostrum, Hugo L.A. Bergharen
vader: H.L.A., moeder: de With, A.P.
14 juni: Hermans, Wilhelmus E.M. Bergharen
vader: P.M., moeder: Bernts, M.E.T.J.

ONDERTROUWD:

v.Uden, Adrianus P., 28 j. Woezik met
v.Nuland, Johanna K.M., 26 j. Hernen
v.Hoogstraten, Gradus A., 35 j. Hernen met
van Well, Anna Th., 31 j. Wijchen
v.Wijk, Hendrik, 28 j., Ben. Leeuwen met
Elsen, Theodora G., 23 j., Bergharen.

Eerherstel

... hebben ons zeer diep zitten schamen! We hebben de verjaardag, de 45^e, van zuster Elisabeth van Oss in Brazilië vergeten. Dat was op 31 mei. We hebben dit zuster van Oss al wel laten weten en eerherstel beloofd. Dus: alsnog de beste wensen met veel missie-ijver en een goede gezondheid. Het verjaardagscadeau is gelukkig al in Uw bezit en dus bent U niet helemaal vergeten. Voor degenen, die ook te laat willen feliciteren geven we hieronder het adres.

Revma Irma Elisabeth Pen.Rec.
Orfanato "Divina Providência"
ARASSUAI NORTE DE MINAS
BRASIL

VERDER ONDERTROUWD:

Loeffen, Petrus J., 31 j., Bergharen met
Lowiessen, Hendrika, 31 j., Bergharen.
de Valk, Petrus J.J., 25 j., Groesbeek met
Hendriks, Hendrika G., 25 j., Bergharen.

GETROUWD:

29 mei: v.Heumen, Franciscus G. met
Loeffen, Geertruida C.M., Hernen.
6 juni: Hendriks, Johannes J.H.M. Leur met
Jansen, Johanna G. te Waalre.
5 juni: Loeffen, Johannes F.A. Hernen met
Coenders, Jacoba J. Woezik.
11+16 juni: v.Haandel, Hendrikus J. Bergharen
v.Rijn, Hendrika R. Dieden.
12 juni: (wet): v.Uden, Adrianus P. Woezik met
v.Nuland, Johanna K.M. Hernen.

Nieuw tehuis voor oudjes

Vele lezers zullen zich afvragen: wat heeft dat bejaardentehuis van Winssen daar nu op de voorpagina te maken? Ons antwoord zal kort zijn: ER IS OOK EEN AARDIG STUK VAN ONS BIJ en daarover gaat ons verhaal.

De gemeenten Ewijk en Bergharen beschikken samen over deze Overmarsstichting d.w.z. dat de inwoners uit deze gemeenten voorkeur hebben bij plaatsing. En van die voorkeur hebben al heel wat mensen geprofiteerd.

We hebben ze op een avond opgezocht: de Bergharen-Hernen-Leurse kolonie, liefst 12 man sterk. Ge kunt die sterkte al direct merken als ge binnen komt. In de hall tref je negen van de tien kansen Janus van Rossum, die zich wel bewust is van de belangrijke functie, die hij in het huis vervult. Hij holt en werkt en waakt de hele dag. Hij neemt zelfs de telefoon aan, snort de mensen op, wijst bezoekers de weg en doet vele boodschappen. Hij heeft het huis als het ware mee gebouwd en mee ingericht.

Moeder Overste -de oudjes vinden het fijn op hun oude dag nog een "moeder" te hebben- komt op je af alsof ze je al jaren kent... Ge bent daar welkom, dat voel je aan. En toch is de vuist al tegen je opgestoken voordat je binnen bent. Dat deed dan Miene Kersten (73), die er weet van had, dat wij kwamen en ook met welk doel. Ze vond het wel fijn -iedereen is daar dol op bezoek- maar was kennelijk toch niet helemaal gerust. Wie weet -zo moet ze gedacht hebben- wat er allemaal bij elkaar gehierenginderd wordt!

We werden uitgenodigd op haar kamer, helemaal vooraan en ze is er trots op er zo prachtig bij te zitten. Nooit heeft ze willen weten, dat ze er in Bergharen VEERTIG jaren trouwe dienst bij de PTT op had zitten. Er mocht destijds geen artikeltje in de krant, laat staan een foto. En twee weken voor ze met pensioen ging, had ze de opgespaarde verlofdagen genomen om er stiekum tussen uit te knippen. Maar nu hebben we de kans! We werden daar onverwachts zo mooi aan herinnerd, toen we een ingelijste oorkonde van de directeur-generaal van de PTT zagen hangen op haar kamer. Zo moet ze ook nog een watersnoodmedalje hebben, dat ze zuinig in een la bewaart. Bij dit alles vinden we het toch wel erg, dat ze nu nog zo lang op een telefoonaansluiting zal moeten wachten.

We zijn verder het huis in gegaan. We kwamen bij Nul van den Akker, die heerlijk

tegen zijn kanarie zat te fluiten of te smiespelen. Samen met zijn vrouw zat hij voor het raam. Hij klaagt met zijn 82 lentes wel over zijn adem en zijn vrouw (78) had galklachten en mocht niet meer aan de eieren komen. Eenmaal weer op adem gekomen herkenden we Nul weer als zat hij op een rieten dak. Hij was echter niet mee te krijgen en dus trokken we alleen naar de kamer van Moeke Auijs (71) en tante Stien (80). Daar verzamelden zich ook de Jacobsen en bijna alle anderen uit onze gemeente. Het hele stel kon er precies zitten. Marietje van Haandel (ginds zeggen ze heel netjes: zuster) kreeg een plaatsje in een hoekje op een klein stoeltje, maar daar paste ze dan ook mooi bij...

We hoefden niet zoveel vragen te stellen. Onze oudjes zijn spraakzaam en wanneer ze eenmaal op gang zijn, hoef je maar te luisteren en te onthouden.

Jan van Kerkhof uit Hernens Broekstraat is de oudste. Hij wordt op de 28e van deze maand 90 jaar. Hij is wat doof en zijn geheugen laat hem vaak in de steek. Hij voelt er zich echter thuis, wandelt meermalen per dag en neuriet nog de lofgezangen, die hij als koster-organist zo vaak door Hernens kerk heeft laten galmen.

Hendrik Jacobs leunt ook al tegen de 90 aan, maar is nog bijzonder kras. Hij ziet er niet tegen op om op en neer te lopen naar Bergharen door de Groenesteeg. De fiets mag hij niet meer op, al heeft hij de overtuiging, dat het nog best zou gaan. "De benen zijn beter dan de oren," zegt Hendrik en hij vindt het helemaal niet zo erg, dat hij er in Leeuwen uitgebrand is. Met zijn zuster Marie (bijna 87) is het wat oren en benen betreft net andersom gesteld. "Wij zijn" zo zegt ze "erm minsen geworden. Alles is verbrand." Iedereen dacht daar het zijne van en stak die gedachten ook niet onder stoelen of banken. Hendrik, die vroeger een groot liefhebber van jagen was, vond dat het jagen te durabel en te omslachtig was geworden met al die papieren, die je er tegenwoordig voor nodig had. Hij informeerde toch nog even naar de laatste prijs van een jachtakte. Vijf en zeventig gulden dat was toch wel bar... Met de ketkschaal hoefde hij niet meer rond. Wel wist hij -tot op zekere hoogte- dat de kerkcenten uit de mode waren.

Uit Hernen hadden we verder Hanneke Gremser (84) in ons midden. Zij woonde reeds in het oude Antoniushuis en was daar een

onze oudjes

gedienstige hulp bij het schoonmaken van groenten en aardappelen pitten. Nu zorgt ze nog voor de bloemetjes in de hall en op de trap en die mogen er beslist wel zijn.

Tante Stien is ziek geweest en nu moet ze weer even wennen om van het "hok" af te komen. Ze is erg honkvast, maar moeke Buijs trekt ze wel weer mee. In kaarten hebben ze veel plezier. Dan komen Mienke Kersten en de Jacobsen en dan is er vaak bar veel schik. Ook de moderne tijd wordt dan besproken en op hun leeftijd kunnen ze moeilijk aan alles wennen. "Die jong vrallie mi die lang boksen, da's niks vur ons," zeggen ze in het algemeen, maar toen Hendrik Jacobs bij het kaarten beter een boer dan een harten vrouw kon gebruiken, riep hij uit: "Ha ze nou nog mar 'n boks aon gehad!" Van zo'n uitlating hebben ze daar maandenlang plezier...

Wim de smid (Vergeest) (74) uit Hernen kwam ook even binnen kijken. Ewentjes maar, want Wim was druk aan het versieren voor de oude Weurtse pastoor, die daar zijn 50-jarig priesterfeest ging vieren. En al het siergroen kwam uit Hernen-Leur, dank zij de connecties, die Wim daar nog steeds heeft.

Intussen wordt er koffie gebracht. Als gasten mogen wij ook meedoen. Dan komen er sigaren voor de dag. Wij zijn al jaren geheel-ontroker, maar Hendrik Jacobs steekt op. Miene Kersten zorgt voor de lucifers. Die kent dat! Maar dan moet Hendrik het weer kunnen. "Zo gauw de AOW weer omhoog gaat," moet hij gezegd hebben "koop ik voor Miene en ons Marie een parasol!" Toen werd Hendrik nog dover dan hij al was. "Maar Hendrik, de dames fleuren er van op", werd er aan zijn oor geroepen. "Dat is wat waard", zegt Hendrik dan en wij kregen de indruk, dat hij er moeilijk onderuit zal kunnen komen...

De televisie (ge hoort er de klemtoon op de laatste lettergreep) wordt slechts ten dele als afleiding gezien. Erg beatleachtig zijn ze daar niet, maar stiefbeen en zoon mochten ze wel! Het huis beschikt over een eigen biljart en dat is vaak in gebruik bij Hendrik, Nul en Wim. De lift brengt ze wel naar boven.

We hadden intussen zuster van Haandel uit haar koekje gehaald en op een vrij gekomen stoel gezet. Ze is maar wat trots op al die Bergharense mensen, die 't daar zo opperbest kunnen stellen. "Ze is onmisbaar" zegt moeke Buijs vooral de eerste dagen bij de inrichting! En dan komt Wim de smid

weer op de proppen. Die had het onterantwoord gevonden, dat die zuster -en zo jong nog- nachten alleen in dat grote gebouw had geslapen. Spoedig na deze klacht werd daaraan een einde gemaakt. Ook de grote zorg van Janus van Rossum wordt nog eens naar voren gehaald. Hij houdt steeds de wacht aan de deur, zelfs tot diep in de nacht, als de zuster niet thuis is...

Ze maken het daar best, de oudjes van Bergharen-Hernen-Leur. De gasthuisideeën zijn er volkomen uit. Iedereen kan vrij zijn gang gaan. Er heerst een goede geest. Ze voelen zich thuis onder elkaar en met de o zo beste zusters en al het personeel. 't Is de moeite waard er een bezoek te brengen. De deur staat altijd voor iedereen open.

"Tot ziens" zei ons moeder Overste nog toen we vertrokken. Op zaterdag, 27 juni a.s., 's middags om 3 uur wordt het huis, dat nu al sinds augustus 1963 in gebruik is en 53 oudjes herbergt, officieel door mgr. Bekkers of door mgr. Bluyssen (Bekkersknecht) geopend. Dan is het groot feest en met redenen! Er is wat groots verricht bij de tot standkoming van dit bejaardenhuis. Een woord van dank en een woord van felicitatie aan allen, die hieraan hebben medegewerkt, is zeker op zijn plaats.....

Het ANGELUSKLOKJE van de kapel luidt nog niet, maar de inwoners van Ewijk-Winssen, van Bergharen-Hernen-Leur (percentsgewijze komen hier de meeste oudjes vandaan) hebben rijkelijk gegeven om dat klokje te kopen en na verloop van tijd zal iedereen het kunnen gaan zien. En vaak zullen zij het kunnen horen, die er hun intrek hebben genomen en er een tweede tehuis hebben gevonden. Een tweede thuis zal het ongetwijfeld ook voor velen van ons gaan worden, wanneer ook wij aan de AOW toe zijn. De ervaring, die de oudjes daar hebben, is best en een bezoek zal voor velen een openbaring zijn. Men heeft daar een goede oppas, het is er gezellig. 's Winters is het hele huis verwarmd, er is een eigen kapel en een lift. Bij de kamer heeft ieder een eigen keukentje en toilet en op de kamer staan de eigen spullen, die van thuis meegebracht kunnen worden. Het eten wordt desgewenst op de kamer gebracht, maar men kan ook in een eetzaal terecht. Wie een dagje of een week of hoe lang dan ook naar familie of bekenden wil, kan vrij zijn gang gaan. Tegenhouden doet je niemand. Dat doen ze je daar zelfs niet voor de dood, maar dat is maar goed ook, want 'n ander moet ook eens een kans krijgen op een mooie plaats in de Overmarsstichting.

kleuters

Zuster Derks gaat vertellen over haar kleuters:

"Een jaar geleden begonnen we. De eerste twee weken vielen niet mee. Allemaal vreemde kinderen, onbekende namen, veel gehuil, kleren en ransels allemaal door elkaar, omdat de ouders zich niet de moeite gaven om er de namen in te zetten, zoals wij gevraagd hadden, en dan van 30 kinderen... Sturle en Terje waren twee dikke vrienden van 2½ jaar. De eerste week lagen ze iedere morgen een half uur languit op de speelplaats te schreeuwen. De tweede week huilen ze nog meer. En toen op een dag Terle afgemat van het huilen stil begon te worden, stond Sturle op, ging naar Terje en zei: "Terje we hebben toch afgesproken, dat we vandaag de hele dag zouden huilen!" "Ja" zei Terje en raapte al zijn krachten bijeen om opnieuw te beginnen. Maar ach, na 'n poosje was Sturle helemaal dood op. Toen was het Terjes beurt om Sturle aan te manen. Horen en zien verging, toen ze allebei weer met vereende krachten begonnen. We hebben ons een krik gelachen. Maar na een maand waren ze de beste (b)engels van de hele groep. Als er dan eens een ander kind huilde, namen die twee het woord en zeiden: "Als jullie niet ophouden met dat gehuil, zetten we jullie buiten de poort en dan zullen we tegen jullie mama zeggen, dat jullie nooit meer hier bij ons mogen komen spelen. En die vermaning van Sturle en Terje werkte gewoonlijk in gunstige richting. Ik zou nog een heleboel leuke staaltjes kunnen vertellen, want iedere dag beleven we iets nieuws met onze 30 kleintjes.

Ik heb me voorgenomen met niet te veel bedankjes te komen, maar het direct maar door te gireren naar O.L. Heer. Dan komt het zeker aan het goede adres."

Met excuus aan de boeren:

Men vroeg eens aan boer Jan
Vertel eens als U het kan
Of 't nu wel echt is
Dat 't voor de boer zo slecht is
Waar komen die mooie boerenleenbanken dan van?

Och, zei Jan vol pret,
Als je maar overal goed op let
Kan jij dat ook weten
Maar nooit meer vergeten:
Een boer wordt knorrende vet...

Iedere boer krijgt de gelegenheid hier het zijne tegen in te schrijven... Hierboven was een oud-zakenman aan het woord...

boer bank

zag vaderdag

wist u

dat op donderdag, 25 juni de jaarlijkse ziekendag te Bergharen zal worden gehouden?

dat pater van Asten, die in hetzelfde missiegebied werkt als pater van Haandel, in Bergharen prachtige dias van zijn missiegebied liet zien met ook pater van Haandel er bij?

dat deze zelfde pater het presteerde een volkswagen bij elkaar te scharrelen en daarmee in september naar de missie hoopt terug te keren? Pater van Haandel staat al op de uitkijk...

dat een revolverheld twee mannen bedreigde, toen ze hem uit de pakkeldraad wilden bevrijden? Wie het weet, mag het zeggen! De held is gebleven en de revolver?

dat een versnellingshandle van een twintiger op een zondag en een eindje van huis dusdanig werd behandeld, dat het wagentje onderweg drie keer moest stoppen om weer op adem te komen?

dat een man wegens ziekte van zijn vrouw wel twee dagen lang de portemonnaie mocht beheren? dat de vreugde dus van zeer korte duur is geweest?

dat de fanfare zal gaan deelnemen aan het marsconcours te Millingen aan de Rijn op 28 juni a.s. en een gooi gaat doen naar het 1e klasserschap?

dat de Breekwagen en Aspert werden bezocht door drymband en fanfare en sommige mensen dit zo'n buitengewoon iets hebben gevonden, dat zij ons verzochten de muzikanten daarvoor hun dank over te brengen?

dat overigens de Breekwagen wel in het middelpunt van de belangstelling blijft doordat (dit is opgespaard nieuws) wegens een stoeipartij tussen vader en dochter een lampekap met een koekepan werd vernield?

dat de Bergharense damessportclub al weer meedeed aan een sportwedstrijd en wel te Alphen aan de Maas? Het werd weer 5e in het algemeen klassement, Mies eiste natuurlijk de 80 meter voor zich op, terwijl een clubje van zes een estafettehindernisloop wist te winnen en het hele stelletje (-en wat voor een stelletje!-) tenslotte tweede werd in de vrije oefening?

dat onze oudjes op reis gingen naar de Erteling in Kaatsheuvel, maar naar onze bescheiden mening veel te laat (10 uur) van huis zijn gegaan? En niet omweer terug

Een ambtenaarsvrouw ging met zoon voor zaken Naar Nijmegen om koopjes te maken Ze hadden veel haast naar het scheen Ze liepen door een rood stoplicht heen Maar dat kostte dan ook (50% van) 2 knaken!